

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Центр патріотичного виховання молоді
Білоцерківського національного аграрного університету
Кафедра соціально-гуманітарних дисциплін
Кафедра конституційного права та теоретико-правових дисциплін**

Матеріали круглого столу:
**«Конституція України:
історія, сьогодення, перспективи»**

24 червня 2021 року

Біла Церква
2021

МЕЛЬНИК О.Г., канд. юрид. наук, доцент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

olesia.melnyk.btsau@gmail.com

Сутність та значення закріплення в Конституції України положень щодо курсу України на членство в Європейському Союзі та НАТО

Відповідно до Конституції України, наша держава обрала стратегічний і безповоротний курс на членство в Європейському Союзі та НАТО. Це передбачено в п. 5 статті 85 Конституції України - до повноважень Верховної Ради України належить визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору [1]. Вступ до цих організацій є стратегічною метою зовнішньої політики України – це питання важливого вибору, незворотності стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в ЄС та в НАТО відносять до загальних конституційних засад, тому проблема набуття Україною такого членства належить до числа складних і багатоаспектних. Мова йде про питання що стосуються економічних, культурних та геополітичних умов і спроможностей на досягнення цієї мети.

Окреме місце серед цих питань займають і правові аспекти, а саме – конституційно-правові, так як однією із основних вимог, які висуває, наприклад, ЄС до потенційних членів, є вимога щодо забезпечення дотримання принципу верховенства права, тому діяльність державних та інших органів публічної влади повинна відповідати нормам Конституції та основам європейського права. Отже в формуванні такого конституційно-правового механізму регулювання суспільних відносин і полягає сутність конституціоналізації курсу держави на вступ до ЄС та НАТО.

В 2019 року Україна закріпила в Преамбулі Конституції рішучий курс на Євроатлантичну інтеграцію - приєднання до Європейського Союзу та вступ до Організації Північноатлантичного договору [2]. При цьому, прагнення України до вступу в НАТО має стратегічну мету, а саме отримання суттєвих гарантій власної незалежності, суверенітету, безпеки і територіальної цілісності, особливо ці питання актуальні в умовах військової агресії проти України з боку Російської Федерації, порушення територіальної цілісності нашої країни. Безперечно, що Євроатлантична інтеграція має суттєві переваги для України, хоч певна частина населення нашої країни все ще знаходиться в стереотипах і міфах стосовно такого курсу. Тому офіційне нормативне закріплення європейської та євроатлантичної інтеграції дає змогу здійснювати активні дії у напрямку вступу до ЄС та НАТО, тобто дії, спрямовані на покращення функціонування сфер державного управління. Між Україною, ЄС та НАТО була укладена низка угод, які сприяли зміні законодавства України.

Отже, зараз є актуальною потреба у вивченні мотивів, які впливають на геополітичне розуміння українців, особливо в регіональному аспекті. Україна не може стати іншою в один момент, для суттєвих змін потрібен немалий час. На сучасному етапі, зрозуміло, достатньо недавно прийнятого доповнення до Конституції, а всі інші варто вносити поступово – вже разом із більш глибоким усвідомленням змісту і значення європейських цінностей.

Список використаних джерел:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. ст. 141.
2. Закон України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору)». Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 9, ст.50.

УДК 352-027

ПОЛЯРУШ-САФРОНЕНКО С.О., канд. юрид. наук, доцент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

svetlanavasden25@gmail.com

Децентралізація муніципальної влади України в сучасному конституційному процесі

Конституція України 1996 року, з моменту її прийняття і введення в дію, заклала принципи децентралізації місцевого самоврядування. Варто підкреслити, що Європейська хартія місцевого самоврядування, з метою децентралізації муніципальної влади, визначає концепцію місцевого самоврядування як законне його право безпосередньо (шляхом зборів громадян, референдумів чи будь-якої іншої форми прямої участі громадян у здійсненні муніципальної влади, якщо це дозволяється законом), а також через свої представницькі органи регулювати і управляти значною часткою публічних справ під власну відповідальність та в інтересах місцевого населення [1]. Отже, розвиток конституційного процесу в Україні не припинявся з моменту її введення в дію і продовжується до цього часу. За четверть століття дії Конституції України захищені дисертації, написані монографії, підручники, посібники і наукові статті. Норми конституції коментуються на офіційному і доктринальному рівнях, прийнята значна кількість конституційних, органічних і поточних законів України в яких деталізуються конституційні принципи та встановлюються механізми їх реалізації. Метою даного дослідження є правове регулювання конституційних процесів децентралізації муніципальної влади в Україні. Для здійснення поставленої мети слід вирішити такі завдання: а) проаналізувати наукові праці і нормативно-правові акти щодо децентралізації муніципальної влади в Україні; б) сформулювати визначення та етапи правового регулювання муніципальної влади в Україні; в) пропозиція висновків і рекомендацій щодо децентралізації муніципальної влади в Україні.

В основу реалізації публічної влади покладено парламентсько-президентську форму правління на засадах децентралізації публічної влади, включаючи і муніципальну. Реалізуючи положення Європейської хартії місцевого самоврядування Конституція України закріпила, що місцеве самоврядування є правом територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста – самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах діючого законодавства України (ст. 140). Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи [2]. Як відмітив Ю. Шемшученко у реформуванні конституційних засад є відставання щодо організації державної влади і забезпечення прав і свобод людини. У цьому зв'язку він пропонує звернути увагу на реалізацію наступних методологічних принципів: 1) системності і комплексності у модернізації Основного Закону; 2) народовладдя, а саме: а) конституювати інститут громадянського суспільства; б) закріплення додаткових конституційних гарантій

ЗМІСТ

Бровко Н.І. Моральний зміст конституційних норм: проблеми правового регулювання при побудові інформаційного суспільства в Україні.....	3
Нікітенко О.І. Конституція України гарант права і свободи людини та їх гарантії.....	4
Сафроненко В.М. Конституційно-правова відповідальність Президента України.....	7
Сокиринська О.А. Порухення прав дитини через участь у збройних конфліктах.....	8
Макарчук В.В. Деякі конституційно-правові аспекти забезпечення національної безпеки і оборони України.....	9
Малишко І.В. Доказування в конституційному судовому процесі.....	12
Росавицький О.О. Історична сутність та значення Конституції Пилипа Орлика.....	13
Мельник О.Г. Сутність та значення закріплення в Конституції України положень щодо курсу України на членство в Європейському Союзі та НАТО.....	15
Поляруш-Сафроненко С.О. Децентралізація муніципальної влади України в сучасному конституційному процесі.....	16
Єфремова І.І. Проблеми реалізації конституційного права на психічне здоров'я.....	18
Настіна О.І. Медіація та захист прав суб'єктів господарювання: конституційно-правовий аспект.....	19
Самойлович А.А. Про конституційне закріплення до європейського та євроатлантичного курсу України.....	20
Обіюх Н.М. Конституційно-правові засади захисту прав суб'єктів підприємництва в сучасних умовах.....	21
Ломакіна І.Ю. Забезпечення конституційного права на працю в сільському господарстві.....	22
Мельник В.О. Окремі аспекти реалізації Конституційного права на якісне дитяче харчування.....	24
Ковальчук І.В. Конституційний обов'язок сплати податків, як детермінанта правового статусу платника податків.....	25
Пахомова А.О. Особливості конституційного права на судовий захист.....	27
Ярмоленко Ю.В. Конституційно-правовий договір.....	29
Кононюк П.О. Екологічна міграція : конституційно-правові аспекти.....	30
Петрук Н.В. Конституційно-правова відповідальність.....	32
Обертос О.С. Порухення територіальної цілісності та недоторканості України в сучасних умовах: конституційно-правовий аналіз.....	34
Діденко В.А. «Система стримувань і противаг» як засіб реалізації принципу розподілу влади.....	36
Ткаченко Т.Д. Хабарництво як вид прояву корупційних діянь проти Основного Закону України – Конституції.....	38